

Der er også lagt op til, at man skal se på andre faggrupper, og det synes jeg personlig er fornuftigt. Sygeplejerskerne er en kategori, der virkelig har haft det hårdt på sundhedsområdet, og derfor er det rimeligt, at man også ser på, hvordan man kan aflaste dem.

Man kunne sige til dette forslag, at det nu er regeringens ansvar og dens opgave at få disse problemer løst. Fremskridtspartiet vil gerne være med til at løse problemerne, så der kommer fornuftige og ordnede forhold for sygeplejerskerne, og derfor har vi sagt ja til det forslag, der her foreligger.

Vi vil så efterfølgende se, at der er mange, der nu kommer i deputation til Arbejdsmarkedsudvalget, og derfor er der naturligvis megen spænding om, hvad det er for nogle holdninger, der kommer frem. Jeg tror og håber på, at vi kan få en fornuftig dialog, således at vi kan undgå den forværrede situation med en konflikt på hjemmeplejeområdet.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Hr. Jan Køpke Christensen siger, at der er opstået livstruende situationer. Det er der intet belæg for.

Denne konflikt har ikke ført til livstruende situationer, og det er alene sygeplejerskernes skyld. Det skal den heller ikke, og sygeplejerskerne har på trods af deres strejke varetaget et beredskab. Den største trussel er kommet fra ugennemtænkte lockouter.

Det er jo præcis de langsigtede hensyn til patienterne, der er en af drivkræfterne i sygeplejerskernes handlinger. De kan og vil ikke længere leve med ikke at blive taget alvorligt.

Det er de samme hensyn, vi mener at varetage, når vi stemmer imod indgrebet. Det er ikke bare, fordi vi ikke vil være med til at underminere den frie strejkeret, men fordi vi skønner, at et indgreb vil betyde betydelig vanskeligere forhold i fremtiden rundt om på hospitalerne, og det er vi ikke interesserede i at fremme.

Vibeke Peschardt (RV):

Det Radikale Venstre skal beklage, at det nu er nødvendigt at gribe ind i den 3 uger lange konflikt på sygeplejerskeområdet.

Vi havde helst set, at parterne selv havde klarlagt overenskomstforhandlingerne, sådan som det er sket på størstedelen af arbejdsmarkedet. Det er en uskik, at Folketinget blander sig, og når det sker, er det, fordi der står så væsentlige samfundsinteresser på spil, som tilfældet er her.

Indgrebet i konflikten handler om liv og velfærd for de borgere, der allerede er ramt eller ville blive ramt med den optrapning af konflikten den 1. juni, hvor kommunerne har lockoutet sygeplejerskerne i de kommunale hjemmeplejer.

Hvis eller når man sammenligner denne konflikt og indgrebet i den med lægekonflikten i 1987, er der visse lighedspunkter, som vi synes er rigtige. Det er nemlig helt afgørende for os, at det ikke bliver Folketinget, der kommer til at gå ind i, hvad der skal aftales mellem parterne; det kommer de stadig til selv at klare.

Folketinget er i dag kun fødselshjælper i denne sammenhæng, idet forslaget går ud på at forlænge overenskomsterne på de områder, som ikke har været ramt af konflikten, og samtidig at forny overenskomsterne på de områder, som aktuelt deltager i konflikterne.

Lovforslaget holder sig inden for rammerne af, hvad der i øvrigt er aftalt på det kommunale område. Der nedsættes to udvalg, dels på sygeplejerskeområdet, dels for hospitalslaboratorierne. Analyseudvalgene består af parterne med en formand, som parterne selv udpeger. Opgaven er at drøfte de væsentlige løn- og arbejdsforhold for grupperne og komme med forslag til løsning af konflikten. Er der spørgsmål, parterne ikke kan blive enige om inden den 1. oktober i år, træder de udpegede formænd til og finder en løsning på baggrund af de forhandlinger, der har fundet sted.

Det minder en hel del om det, man foretog i 1987, og efter vores opfattelse er det en enkel og god løsning, der giver tid til at finde frem til løsninger, der peger fremad i sygehusvæsenet, hvor denne konflikt, så kort den end har været, hvis man skal tro dagens aviser, allerede har fået og vil få mærkbare virkninger på ventelisterne.

Det er vores håb, at parterne i tiden til oktober vil kunne få endevendt problemerne med mange af de knaster, som jeg har hørt om især fra sygeplejerskerne, men det er utrolig vigtigt for os, at det er parterne selv, der bliver spændt for, når der skal findes løsninger af denne type.

Vi støtter forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Hvis smedens kat døde af mange tak, døde sygeplejerskerne af fuld forståelse, megen velvilje og mange tak. Det er, hvad regeringen og de borgerlige kan komme med – og så kan de komme med et indgreb! De agter nu at gribe ind i sygeplejerskekonflikten, som den jo bliver